

ناتو لنگرگاه اصلی امنیت اروپاست

آنالنا باتربوک، وزیر خارجه آلمان، ناتو را «لنگرگاه اصلی امنیت» اروپا توصیف کرد و گفت که حمله روسیه به اوکراین، بزرگترین تهدید علیه صلح در اروپا را ایجاد کرد. باتربوک خواستار افزایش حمایت نظامی از اوکراین شد و هشدار داد که شکست کی‌یف در مقابل روسیه باعث کشیده شدن جنگ به اروپای مرکزی می‌شود. وزیر خارجه آلمان در پاسخ به خبرنگاران در بروکسل گفت: «اگر اوکراین نتواند به دفاع از خود ادامه دهد احتمال تهاجم روسیه به سمت مرزهای بیشتری در اروپا و مرزهای ناتو وجود دارد.» وی افزود که در صورت ناتوانی اوکراین در دفاع از خود، این جنگ با برلین هشت ساعت فاصله خواهد داشت و حتی فاصله آن با بروکسل که قلب اتحادیه اروپا و ناتو است، هشت ساعت دیگر خواهد بود. باتربوک گفت که دیپلمات‌های ارشد کشورهای عضو ناتو در جلسه خود درباره افزایش حمایت از اوکراین از طریق آموزش‌های نظامی و هماهنگی بهتر در ارسال سلاح توافق کردند.

تحریم تسلیحاتی اسرائیل

شورای حقوق بشر سازمان ملل جمعه پیش نویس قطعنامه‌ای که در آن درخواست برای تحریم تسلیحاتی اسرائیل با اشاره به «خطر احتمالی نسل‌کشی در غزه» مطرح شده را بررسی می‌کند. در صورت تصویب این پیش‌نویس، اولین بار است که نهاد عالی حقوق بشر سازمان ملل درباره جنگ در غزه موضع‌گیری می‌کند. در این متن «استفاده از سلاح‌های انفجاری با اثرات گسترده توسط اسرائیل» در مناطق پرجمعیت نوار غزه محکوم و از اسرائیل خواسته شده «به مسئولیت قانونی خود برای جلوگیری از نسل‌کشی پایبند باشد». این پیش‌نویس را پاکستان به نمایندگی از ۵۵ کشور از ۵۶ کشور عضو سازمان ملل در سازمان همکاری اسلامی (OIC) به استثنای آلبانی ارائه کرده است. پیش‌نویس مذکور همچنین از سوی بولیوی، کوبا و هیئت فلسطین در ژنو حمایت می‌شود.

سفر ویلیام برنز به مصر

منابع آمریکایی گفته‌اند که مدیر سیابری دستیابی به موفقیت در توافقنامه مبادله اسرای اسرائیلی به مصر می‌رود. وبگاه آمریکایی آکسیوس به نقل از منابع آگاه خود گزارش داده است که مدیر سیا برای دستیابی به موفقیت در توافقنامه مبادله اسرای اسرائیلی، وارد قاهره، پایتخت مصر خواهد شد. هم‌زمان، شورای امنیت ملی آمریکا خواستار اجرای سریع اقدامات اعلام‌شده توسط اسرائیل به درخواست رئیس‌جمهور آمریکا، «جو بایدن» شده است. به گفته شورای امنیت ملی آمریکا، سیاست واشنگتن در قبال تل‌آویو با ارزیابی اجرای اقدامات اسرائیل در غزه تعیین خواهد شد. شورای امنیت ملی آمریکا همچنین افزود که آماده هماهنگی با اسرائیل، اردن، مصر و سازمان ملل برای تضمین اجرای آتش‌بس و توقف جنگ غزه هستیم. از سوی دیگر شبکه ۱۳ تلویزیون اسرائیل گفت‌وگو با بایدن و نتانیاهو در شامگاه پنجشنبه را منتشر خواند و گفت، بایدن اقدامات و رفتارهای رژیم صهیونیستی را به شدت مورد انتقاد قرار داده است.

دولت‌های خارجی با سلاح‌های آمریکایی مرتکب جنایات می‌شوند یا خیر، در حال حاضر این اقدام یک تمرین است اما سیاستمداران در آینده ممکن است از آن به شکلی جدی‌تر استفاده کنند. آمریکا همچنین تحریم‌هایی را علیه شهرک‌نشینان خشونت‌طلب اسرائیلی در کرانه باختری اعمال کرده است. این تحریم‌ها را می‌توان اقدامی برای به دام انداختن سیاستمدارانی مانند بن گویبر به حساب آورد. قانون فدرال کمک نظامی به کشورها را که مرتکب جنایات جنگی می‌شوند، ممنوع می‌کند. اگر وزارت امور خارجه اسرائیل را متهم کند، آمریکا مجبور است حمایت خود را کاهش دهد.

فلاکت فلسطین، مسئولیت اسرائیل

دیوان بین‌المللی دادگستری در حال رسیدگی به شکایتی است که توسط آفریقای جنوبی ارائه شده است مبنی بر اینکه اسرائیل در حال نسل‌کشی در غزه است. حتی اگر دیوان این شکایت را رد کند، باز هم ممکن است به پرونده‌های دیگری رسیدگی کند. این سازمان تحقیقات جنایات جنگی احتمالی در اسرائیل و سرزمین‌های اشغالی را در سال ۲۰۱۹ آغاز کرد. بلژیک ۵ میلیون یورو به دیوان کمک کرد تا جنایات احتمالی در جنگ فعلی را بررسی کند. دادگاه احتمالاً به مدارک نیاز دارد. وزیر خارجه آفریقای جنوبی در اوایل این ماه گفت که شهودیانی که در کنار ارتش اسرائیل در غزه می‌جنگند، پس از بازگشت به کشورشان دستگیر خواهند شد. اسرائیلی‌های لیبرال مدت‌هاست در مورد آینده‌ای هشدار داده‌اند که در آن سیاستمداران و ژنرال‌های آنها دیگر از آذانه نخواهند توانست سفر کنند، از ترس اینکه میبادا به لاهه منتقل شوند. شاید آن روز هنوز نرسیده باشد اما مسلمان‌راه‌رشدن از شش ماه پیش نزدیکتر است. جنگ همچنین شکاف‌های سیاسی قدیمی را احیا می‌کند. در دهه ۱۹۹۰ و اوایل دهه ۲۰۰۰، درگیری با فلسطینی‌ها برای رای‌دهندگان اسرائیلی یک موضوع اساسی بود. سپس اردوگاه صلح طلبان فرو ریخت و موضوع در پس زمینه محو شد. در ۱۵ سال گذشته، انتخابات در اسرائیل یک همه‌پرسی برای ادامه حکومت نتانیاهو بوده است. در سال ۲۰۱۵ شعار اصلی مبارزات انتخاباتی حزب اپوزیسیون «این ما هستیم یا او» بود. انتخابات بعدی ممکن است آخرین رفتارندوم باشد. محبوبیت نتانیاهو از بین رفته است، او به اتهام فساد محاکمه می‌شود و پس از جنگ با کمیسیون تحقیق درباره ۷ اکتبر روبرو خواهد شد.

با این حال، خروج نتانیاهو، اگر رخ دهد، به اختلافات سیاسی پایان نخواهد داد. اسرائیلی‌های معتدل به دنبال رهبری هستند که خواسته‌هایشان را مورد توجه قرار دهد. آنها از فرد مورد نظرشان می‌خواهند که راست افراطی را به حاشیه رانده و به معافیت‌های از پیش تعیین‌شده یهودیان افراطی ارتدوکس پایان داده و هنجارهای دموکراتیک را تقویت کند. اما گانتز برای اجرای این مطالبات گزینه چندان مناسبی نیست. موضوع فلسطینی‌ها دوباره در دستور کار قرار خواهد گرفت و این موضوعی است که جناح راست با برانگیختن ترس رای‌دهندگان از آن بهره‌برداری می‌کند.

منتقدان فهرست بلندبالایی از کارهایی که اسرائیل می‌توانست از ۷ اکتبر به‌طور متفاوت انجام دهد، ارائه می‌کنند. اسرائیل می‌توانست کمک‌های بشردوستانه بسیار بیشتری به غزه ارائه کند و سیاستمداران شونیست و متعصب را به واسطه صحبت‌هایشان در مورد لزوم پاکسازی قومی فلسطینی‌ها مورد انتقاد قرار دهد. می‌توانست صبر کند تا تلافی کند و سپس حملات محدود توسط نیروهای ویژه را به جای بمباران هوایی گسترده غزه انتخاب کند. می‌توانست برای بحث درباره ترتیبات پس از جنگ با آمریکا و کشورهای عربی مداری بیشتری بکند. برخی از این انتقادها درست است. گرتسکی در غزه، هم یک شکست اخلاقی و هم یک مسئولیت استراتژیک برای اسرائیل است.

مترجم: آر یاصدیقی

این تنها عقاید اعراب نیست که تغییر کرده است. حتی قبل از جنگ نیز جوانان در غرب کمتر از بزرگان خود طرفدار اسرائیل بودند. یک نظرسنجی در سال ۲۰۲۲ توسط مرکز تحقیقات پیو، انجام شد و نشان داد که فقط ۴۱ درصد از آمریکایی‌های ۱۸ تا ۲۹ ساله دیدگاه مطلوبی نسبت به اسرائیل دارند، در حالی که این رقم در افراد بالای ۶۵ سال ۶۹ درصد بود. جنگ این شکاف را بیشتر کرده است. یک نظرسنجی توسط YouGov در ماه فوریه نشان داد که ۲۰ درصد از آمریکایی‌های بالای ۶۵ سال و ۳۹ درصد از جوانان ۱۸ تا ۲۹ ساله، اسرائیل را یک رژیم آپارتاید می‌دانند. هنگامی که گالوپ ماه گذشته از آمریکایی‌ها پرسید آیا آنها بیشتر به اسرائیلی‌ها همدردی می‌کنند یا فلسطینی‌ها؟ ۴۰ درصد افراد مسن، اسرائیل را انتخاب کردند، در حالی که ۴۵ درصد جوانان، فلسطینی‌ها را انتخاب کردند. ۵۲ درصد از جوانان بریتانیایی نیز فکر می‌کنند که جنگ اسرائیل غیرقابل توجیه است، در حالی که ۳۶ درصد از افراد بالای ۶۵ سال چنین نظری دارند.

اسرائیلی‌ها تمایل دارند این یافته‌ها را رد کنند. آنها استدلال می‌کنند که ممکن است در کالج‌های دانشگاهی و گروه‌های چپ چنین دیدگاه‌هایی وجود داشته باشد، اما مقامات غربی راحت تأثیر قرار نداده است. با این حال، اگر بپذیریم که امروز دانشجویان کمتر جنگ‌طلب هستند، آن‌وقت باید گفت که حمایت اسرائیل در آینده متزلزل به نظر می‌رسد. حتی برخی از سیاستمداران امروزی به‌طور غیرمنتظره‌ای تغییر دیدگاه داده‌اند. جاک شومر، سناتور ایالت نیویورک شاید حامی‌ترین دموکرات اسرائیل در سنا باشد. او یکی از چهار سناتور دموکرات بود که در سال ۲۰۱۵ به توافق هسته‌ای با ایران رای منفی داد و در مقابل باراک اوباما در سمت نتانیاهو ایستاد. با این حال، در ۱۴ مارس، او یک موضع شدید علیه نتانیاهو در مجلس سنا اتخاذ کرد و گفت که نخست‌وزیر اسرائیل «راه خود را گم کرده» و خواستار برگزاری انتخابات زودهنگام برای جایگزینی او شد. البته شومر از اسرائیل دست برنداشته است. در حال حاضر ششم، او مانند برخی دیگر از دموکرات‌ها، متوجه نتانیاهو است: آنها خواهان یک رهبر جدید در اسرائیل هستند، نه گسستگی در ائتلاف. خوشبختی‌ها در اسرائیل امیدوارند که تغییر در دولت بار دیگر حمایت آمریکا را بازگرداند. شاید اینطور باشد اما فقط برای مدتی. ائتلافی به رهبری گانتز احتمالاً شامل احزاب راست‌گرا، مخالف راه‌حل دودولتی خواهد شد. بعید است که برای محدود کردن شهرک‌سازی‌ها، احیای روند صلح یا پیشبرد سایر منافع آمریکا اقدامی انجام دهد و بعید است که او قبل از پاییز، قدرت را به دست گیرد. هر چه نتانیاهو بیشتر در قدرت بماند، رخداد غیرقابل تصور بیشتری در سیاست آمریکا رخ خواهد داد. خودداری از کمک نظامی به اسرائیل، یا تحمیل شروط بر اسرائیل، در گذشته ایده‌هایی بود که فقط در محافل حاشیه‌ای سیاسی بیان می‌شد. اکنون آنها به یک مطالبه اصلی تبدیل شده‌اند. حتی افرادی مانند کریس کونز، سناتور دموکرات میانه‌رو و معتمد بایدن، چنین مفاهیمی را علناً مورد بحث قرار داده است. ممکن است یک رویارویی در راه باشد. بایدن گفته است که تهاجم اسرائیل به رفح، به دلیل احتمال به بار آوردن تلفات بیشتر غیرنظامیان، «خط قرمز» آمریکا خواهد بود. اما نتانیاهو به صراحت می‌گوید که نیروهای اسرائیلی بالاخره وارد رفح خواهند شد. البته بایدن ممکن است عقب‌نشینی کند. او تاکنون هیچ تمایلی برای رویارویی با اسرائیل نشان نداده است. اگر دونالد ترامپ به‌عنوان رئیس‌جمهور جانشین او شود، احتمال درگیری حتی کمتر خواهد بود. او به بایدن و دیگر دموکرات‌ها حمله می‌کند که به اندازه کافی از اسرائیل حمایت نمی‌کنند. با این وجود، حد و حدود کمک نظامی به اسرائیل نقض شده و همین حالا کمک نظامی به اسرائیل به موضوع بحث و مجادله تبدیل شده است. برای مثال، دستورالعمل‌هایی را که رئیس‌جمهور در ماه فوریه به وزارت امور خارجه داد، در نظر نگریید. دستور داده شد تا بررسی شود که آیا

این کشور عربی، اسرائیل را به رسمیت شناختند، می‌گویند که هنوز می‌توان آنها را گسترش داد. این امر مستلزم آن است که رهبران عرب مخالفت تقریباً جهانی با اسرائیل را نادیده بگیرند. شاید آنها این کار را انجام دهند اما بعید است که این اقدام یک مبنای محکم برای معاهده‌ای باشد که به هر حال، بسیاری از پارامترهای منطق استراتژیک خود را از دست داده است. این توافقنامه فقط برای صدور اجازه به اسرائیلی‌ها برای گذراندن تعطیلات‌شان در دویبی نبود. این توافق قصد داشت یک اتحاد منطقه‌ای علیه ایران را تحکیم کند و یک رویکرد «بیرون به درون» را برای حل مناقشه اسرائیل و فلسطین تقویت کند. همانطور که کشورهای عربی با اسرائیل رابطه برقرار کردند، فلسطینی‌ها را نیز تحت فشار قرار دادند تا توافق صلح را امضا کنند. اکنون هر دو هدف دور از دسترس به نظر می‌رسند. کشورهای حاشیه خلیج فارس از رویارویی با ایران عقب کشیده‌اند تا مبادا خودشان مورد تهدید واقع شوند.

نتانیاهو با کمک به شرکای ائتلاف راست افراطی، احتمالاً به امید جلوگیری از برگزاری انتخابات زودهنگام است و همین امر اختلافات را عمیق‌تر می‌کند. بودجه زمان جنگ او را که در اوایل ماه جاری توسط کنست تصویب شد، در نظر نگریید. این بودجه کاهش‌های شدیدی را بر وزارتخانه‌های غیرنظامی تحمیل می‌کند، اما بودجه وزارتخانه‌هایی که در کنترل راست مذهبی است را افزایش می‌دهد. ۴۶۷ میلیون دلار برای مدارس افراطی ارتدوکس تصویب شده است. این مدارس اغلب برنامه آموزشی دولتی را نادیده می‌گیرند و ۲۰۰ میلیون شیکل دیگر برای یک وزارتخانه تحت کنترل یک شهرک‌نشین راست افراطی افزوده شده است. در این حال، اسرائیلی‌هایی که از شمال و جنوب آواره شده‌اند، شکایت دارند که دولت کمک چندانی به آنها نمی‌کند و تنها هزینه اقامت در هتل‌شان را پرداخت می‌کند.

سردرگمی کامل

حتی در موضوع خود جنگ هم اختلاف وجود دارد. اسرائیلی‌ها بر سر اینکه آیا به دنبال «پیروزی کامل» وعده داده شده توسط نتانیاهو به جنگ ادامه دهند یا برای تسهیل معامله گروگان‌ها جنگ را متوقف کنند، اختلاف‌نظر دارند. ۴۳ درصد از اسرائیلی‌ها می‌خواهند به جنگ ادامه دهند، در حالی که ۴۷ درصد آماده توقف جنگ هستند. پلیس اسرائیل، تحت نظارت ایتمار بن‌گویبر، یکی از اعضای راست افراطی کابینه، با خانواده‌های گروگان‌هایی که علیه دولت تظاهرات کرده‌اند، برخورد می‌کند. بنی گانتز، فرمانده سابق ارتش اسرائیل که در ماه اکتبر به کابینه جنگ پیوست، یکی از گزینه‌های مورد علاقه برای جانشینی نتانیاهو در انتخابات است. اگر او نخست‌وزیر شود، بیشتر وقت خود را صرف مقابله با پیامدهای جنگ خواهد کرد. مدت طولانی‌تر خدمت اجباری و بار سنگین‌تر بر دوش نیروهای ذخیره، اقتصاد اسرائیل را با مشکل مواجه خواهد کرد. هزینه‌های دفاعی بیشتر و هزینه بازسازی شهرک‌های آسیب‌دیده در نزدیکی مرزها، کاهش بودجه در مناطق دیگر با مالیات‌های بیشتر و یا هر دو را ضروری می‌کند. قبل از جنگ، جهان عرب به سمت عادی‌سازی روابط با اسرائیل پیش می‌رفت. حالا دیگر اینطور نیست. فاجعه جنگ غزه از ماه اکتبر به‌طور مداوم در صفحه‌های تلویزیون و تلفن‌های هوشمند جوامع عرب دیده می‌شود. این تصاویر نه‌تنها صحنه‌های مرگ و استیصال، بلکه سیلی بی‌پایان از لفاظی‌های غیرانسانی اسرائیلی‌ها در باره فلسطینی‌ها را شامل می‌شود. مقامات عربستان سعودی سال‌ها تلاش کرده‌اند تا جامعه خود را برای عادی‌سازی با اسرائیل آماده کنند اما نظرسنجی‌ای که در ماه دسامبر توسط مؤسسه واشنگتن منتشر شد، نشان داد که ۹۶ درصد سعودی‌ها فکر می‌کنند کشورهای عربی باید همه روابط خود را با اسرائیل قطع کنند.

قاعده جدید

حمایان توافق ابراهیم، که در سال ۲۰۲۰ در چارچوب آن چهار کشور عربی، اسرائیل را به رسمیت شناختند، می‌گویند که هنوز می‌توان آنها را گسترش داد. این امر مستلزم آن است که رهبران عرب مخالفت تقریباً جهانی با اسرائیل را نادیده بگیرند. شاید آنها این کار را انجام دهند اما بعید است که این اقدام یک مبنای محکم برای معاهده‌ای باشد که به هر حال، بسیاری از پارامترهای منطق استراتژیک خود را از دست داده است. این توافقنامه فقط برای صدور اجازه به اسرائیلی‌ها برای گذراندن تعطیلات‌شان در دویبی نبود. این توافق قصد داشت یک اتحاد منطقه‌ای علیه ایران را تحکیم کند و یک رویکرد «بیرون به درون» را برای حل مناقشه اسرائیل و فلسطین تقویت کند. همانطور که کشورهای عربی با اسرائیل رابطه برقرار کردند، فلسطینی‌ها را نیز تحت فشار قرار دادند تا توافق صلح را امضا کنند. اکنون هر دو هدف دور از دسترس به نظر می‌رسند. کشورهای حاشیه خلیج فارس از رویارویی با ایران عقب کشیده‌اند تا مبادا خودشان مورد تهدید واقع شوند.

کار نیمه‌تمام

بود، اسرائیل امن نخواهد شد